

Reisverslag van Karen van der Wal en Bas Doorduyn, juli- augustus 2023
Week 2

De tweede week is begonnen met een paar dagen Ormoc om een aantal zaken die gedaan moesten worden bij de banken en bij de notaris. Bankzaken die we thuis online kunnen doen maar hier een massa papieren en handtekeningen moeten passeren. Maar dat is dan toch allemaal geregeld en waren we klaar om de verkoop van het gebouw en het land door te laten gaan. Daarna konden we ook onze landbouwassociatie (PAKAIN) die we hier noodgedwongen in het verleden (1999) moesten oprichten, opheffen, omdat de communicatie met de mensen hier in de loop der jaren een stuk verbeterd is. Woensdag zijn naar Sambulawan geweest om daar de mensen voor te bereiden over de verkoop en regelingen te treffen met de nieuwe eigenaren. Gezien het feit dat het nu een paar dagen droog was, konden we met de auto naar Sambulawan wat wel even prettig voor ons is, want het is hier deze week flink warm in de middag zelfs heet. Temperatuur 33 graden, gevoelstemperatuur 38. In Sambulawan was Lea Villa er niet, (de vrouw die de bouw van de school moet verzorgen) dus hebben we het zo geregeld dat zij en Erla (onze rechter- en linkerhand als wij hier niet zijn) vrijdag naar Ormoc komen. Donderdag zijn we met Adeth en Bebot, de nieuwe eigenaren, naar de notaris geweest voor de overdracht van gebouw en rijstland. Dat was toch wel een kleine happening want de notaris had de tijd vrijgemaakt om alles duidelijk uit te leggen aan Adeth en Bebot wat de overeenkomst inhield, omdat ook van hun kant weer vragen kwamen. Dus dat had zolang geduurd dat na de overdracht het opheffen van PAKAIN verschoven werd naar vrijdagmorgen. Dat was voor ons geen probleem. Toen een gezamenlijke lunch genuttigd waarbij toch ook wel sprake was van emotie, na de lunch hebben we afscheid genomen van elkaar.

Vrijdag eerst weer een wandelingetje naar het kantoor van de notaris voor het opheffen van PAKAIN (de landbouwcoöperatie). Dit moest even op een aparte manier want niet alle bestuursleden van PAKAIN konden aanwezig zijn dus moest er even een modus gevonden worden en dat lukte ook waarna ook dat geregeld was. Toen naar het hotel en moesten we wachten op Lea en Erla. We hebben hier een aantal zaken met hen doorgenomen hoe we in de toekomst verder gaan. Vooral over de afbouw van de school zijn afspraken gemaakt omdat er toch nog wel wat bijwerk aan kwam wat in het begin een beetje laag ingeschat is zoals de aansluiting en aanleg van elektriciteit en de watervoorziening.

Ook de eisen van de overheid waaraan we moeten voldoen kosten meer dan we in het begin begroot hebben. We zullen voor dit en ook voor de ziekenhuizen nog wel een beroep moeten doen op onze sponsoren en donateurs. Maar Erla en Lea gaven aan dat ze de uitgaven goed in de

hand zouden houden omdat zij beiden het belang van de middelbare school in Sambulawan duidelijk inzien..

Nadat we afscheid genomen hadden, dachten wij dat we nu even de tijd voor ons zelf zouden hebben. Maar we vergaten even dat we hier in de Filipijnen zijn.

We kregen een sms van Emiraten, de vliegmaatschappij waarmee wij van Manilla naar Dubai zouden vliegen, waarin ons heel leuk verteld werd dat wij ons minstens vier uur voor vertrek moeten melden om in te checken want anderhalf uur voor het officiële vertrektijd werd de gate gesloten wegens een grote toeloop van mensen. Bij nader informeren bleek dat wij met onze reeds geboekte terugvlucht er pas op 2,5 uur voor vertrek kunnen zijne dus zeiden wij 'geen probleem' dan nemen we een vlucht eerder vanuit Tacloban dus even omboeken.

Eerst even online geprobeerd maar ging niet volgens ons boekje; toen naar een vertegenwoordigde agent van Philippine Airlines (de maatschappij waarmee wij naar Manilla geboekt hadden via Emirates). En nu komen we er achter dat het referentie nummer van onze boekingen niet geldt voor een binnenlandse vlucht want die hanteren een ander referentienummer die wij niet hebben dus kunnen zij hier niets doen. Na veel vijven en zessen zouden zij contact opnemen. Maar later bleek dat er niets gewijzigd kon worden op alle vluchten van Tacloban naar Manilla. Ook Emirates Airways bleef er op staan dat we vier uur van te voren er moeten zijn en dat 2 uur voor vertrek de gate gesloten wordt. Nou dan moet er maar aan de noodrem getrokken worden en dat wordt vliegen bij de concurrent van Tacloban naar Manilla. Gelukkig waren daar nog een paar vrije plaatsen in een vlucht waarmee we goed op tijd in Manilla komen. Dat wordt dan de laatste keer dat we Manilla gezien hebben want in de verwarrende situatie heb ik in 1999 en 2001 ook gezeten maar we wisten dat er een nieuw vliegveld gekomen en zou dat wel verbeterd zijn maar helaas niet , dan thuis maar de eerste maand op water en brood, want de meerkosten waren niet mals.

Dus nu gaan we morgen vroeg naar Tacloban en hopen we maandagmiddag gewoon volgens schema om 13.25 in Düsseldorf te landen.

Buiten deze problemen kunnen we terug zien op een goede reis. Financieel is het wel wat tegen gevallen vooral met de middelbare school en ook nog voor een laatste injectie naar het ziekenhuis in Ormoc omdat daar een nier afdeling moet komen die nu alleen maar in privé klinieken aanwezig is en daarom niet te betalen is voor de normale mensen.

Dit is ons verhaal van deze reis.